

loven og Grundloven, at der ikke er anvist Finantsministeriet en Post, under hvilken disse Udbetalinger til den opsigelige indenlandske Gjæld kunne skee. Det forekommer mig, at man ikke kan affee fra, at denne Finantslov og det derpaa sig grundende Regnskab skal i sin Tid underkastes Revisorernes Undersøgelse, og jeg kan ikke skønne, at Revisorerne kunne lade det gaae upaataalt hen, at der har fundet en Udgift Sted, som ikke er hjemlet ved Finantsloven.

Finantsministeren: Det er jo et Spørgsmaal, som i praktisk Henseende er af mindre Interesse. Foraauidt Spørgsmaalet senere reises af Statsrevisorerne, da vil det vist finde sin Afgjørelse paa den retteste Maade, og, som det forekommer mig, da ogsaa paa det retteste Tidspunkt. Jeg antager ikke, at Statsrevisorerne ville kunne gjøre nogen Udsættelse herom i sin Tid, og jeg støtter mig i saa Henseende til den Anskuelse, der er udtalt saavel i Lovudkastet som i Folkethinget, og nu ogsaa i Landstingets Udvalgs Majoritets Betænkning, der jo i denne Henseende stemmer overeens med Lovudkastet i, at man ikke behøver udtrykkelig at postere den svævende Statsgjæld paa Finantsloven saaledes, at den nye Gjæld, der stiftes, opføres paa Indtægtsiden, og omvendt de Uddrag, der skee, opføres paa Udgiftsiden. Jeg betragter nemlig den svævende Statsgjæld af det Slags, hvorom her er Tale, nemlig af det Slags, som ommeldes i Loven af 19de April d. A., slet ikke som Andet end Versur, og det vil vise sig, at der senere ved Statsregnskabets Afslæggelse dog ere forskellige Versurposter; det vil være umuligt nogenstunde at faae Statsregnskabet, det virkelige Statsregnskab, saaledes som det maa udbrages af Statsbogholderiets Bøger, til i alle sine Summer aldeles at stemme med Finantsloven. Jeg sigter herved ikke til, at der kan blive uskyldige Overtrædelser af Finantsloven, som Regjeringen senere maa forsvare for Rigsdagen, ved at erhverve en Supplemæntarbevilling; men det ligger ligesom i det hele Regnskabsvæsens Natur, at der maa finde Versur Sted; der maa kunne gaae Summer ind og ud af Statskassen, som ere aldeles i Overeensstemmelse med de gjældende

Love, men hvorom Intet iforveien ommeldes i Finantsloven, fordi de ikke der have været opførte. Jeg har heller ikke seet nogen Finantslov, hvori der ikke har været Versur, der ikke har været opført som Indtægts- og Udgiftsposter. Vil man imidlertid, at Finantsloven skal saavidt muligt stemme Punkt for Punkt med Statsregnskabet, saa er dette vel muligt, naar man har nogle Aars Erfaring for sig. Naar man har 5 Aars Finantslove og Finantsregnskaber at støtte sig til, saa kan man vide Gjennemsnittet for Versuren; men ogsaa først da finder jeg det muligt med nogen Nytte at postere Udbragene paa den svævende Statsgjæld og Indbetalingens Størrelse af den nye Statsgjæld udtrykkelig i Finantsloven.

H. P. Hansen: Da det lader til, at man ikke tør vente, at den høitærede Finantsminister vil tage Anledning til at yttre sig om de Bemærkninger, som Udvalget har fremsat ved dette Affnit, Side 14 Nr. 1 og 2, ligesaaalidet som han tog Anledning dertil af en dermed beslægtet Bemærkning, som Udvalget har gjort Side 13, saa kan jeg dog ikke undlade nærmere at fremhæve den Bemærkning, som Udvalget har fundet sig foranlediget til at gjøre med Hensyn til en Udgiftssum, som fremkommer under dette Udgiftsbilag. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Udgiftsbevilling her fremkommer for 3die Gang. Det er nemlig en Udgiftsbevilling af 500,000 Rbd. til Indløsning af Creditbeviserne, som allerede engang før, ved Krigsstatsloven af 1843, have fundet deres Dødelighed. Det er for det Andet en Udgiftsbevilling, som er hjemlet ved Loven om det nye Statslaan, hvorved Finantsministeren er bemyndiget til at convertere denne Sum, dersom han maatte finde Anledning dertil, mod nye 5 pCts. Statsobligationer, og det er for det 3die en Udgiftsbevilling, som fremkommer her for 3die Gang, nemlig idet den er indbefattet under Beløbet 2,775,097 Rbd. som er bestemt til Afbetaling og Forrentning af den indenlandske Statsgjæld. Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig ikke al være rigtig at postere saaledes i Finantsloven, som det her er gjort, da dette er en Udgift, som skulde og burde afholdes ved de engang bevilgede Indtægter. For mig